

Spojení

Zlatavě Slunce září
v tento společný den.
Vzpomínka na toto Zář
je jako kouzelný sen.

V něm propojil se život náš,
když svatební nastal čas.
Fialka bíle oděná,
k ní rytíř poklekl na kolena.

Princeznou jsi něžnou byla
a celá jsi se rozzářila.
Rozkvetlo Tvé živé nitro,
provonělo šumné jitro.

Ptáci štěstím zaplesali,
když na cestu se dva vydali.
Na cestu v bytí společnou
vzhůru vykročili,
aby písní sváteční
Pánu pokorně se poklonili.

Co spojuje Ty šťastné dva?
Něco na Zemi neb v oblacích?
Je to láska vzájemná,
poznáš ji v těch náznacích.

Ona vydrží, když podrží,
když podpoří a rozkvetě,
aby jemný tento dar
rozvinul se z poupěte.

Přešly bouře, přešly věky,
v nich občas blesky vyšlehnou,
když zapomeneš na ty květy
pro věc příliš pozemskou.

Občas sílu ztrácím,
když rozum vítězí.
A to něžné poupě
pak vadne přítěží.

Ale není radno podlehnouti
svodům, které cizí jsou
a od té vzácné květiny
Tě skoro odtrhnou.

Co záchranou je navěky?
Co přivádí Tě zpátky?

V nebi se to dobře ví,
že Bůh nám dává květy.

To On je pevnou oporou,
to od Něj je posila,
aby každého, kdo se napojí
k Němu navrátila.

Pak zazní opět pospolu
ta vzácná píseň chóru.
V ní zrcadlí se a ladí,
co obě nitra hladí.

**Je jen jedna Síla.
Láska zvítězila!**

Lucience Marek
11.9.2023

From:

<https://duhovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:

https://duhovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/marek_istvanek/spojeni?rev=1694444897

Last update: **11.09.2023 17:08**

